

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Freddy Madsen, at jeg egentlig ikke forstår, at der nu bliver efterlyst et svar på, om jeg vil tage afstand fra de udtalelser, som undervisningsdirektøren er kommet med. Jeg mener ærlig talt, at man måtte kunne konkludere, når jeg siger, at jeg bakker synspunkterne op, at så har jeg altså ikke taget afstand, men det vil jeg da gerne gentage. Jeg kan ikke tage afstand fra de synspunkter, der er kommet frem, fordi jeg mener, at det er rimeligt, at de kommer frem, og jeg mener, at det i allerhøjeste grad er på sin plads, at de kommer frem. Jeg mener, at det er en embedsmands pligt at påpege disse ting, som vi også godt kan føre dokumentationer for, for hr. Freddy Madsen siger jo, at vi har ingen dokumentationer. Lad mig citere, hvad der står i et tidsskrift, der hedder Unge Pædagoger. I nr. 6 fra oktober 1973 er der en artikel uden navngiven forfatter om UP-basisgrupperne. Heri står bl.a.:

„I folkeskolen er situationen endvidere, at man er underlagt mange begrænsninger (f.eks. m.h.t. de materialer, man kan få), på den anden side findes der stadig ubrugte muligheder for en antikapitalistisk opdragelse/undervisning (jfr. lærerens metodefrihed). De uudnyttede muligheder skyldes bl.a., at den marxistiske lærer ofte står isoleret på sin skole og i lærerværelset, og at han derfor tvinges til at tvivle på, at det kan nytte noget.“

Et andet citat, også fra Unge Pædagoger. I særnummer A 10 fra 1974 er der en artikel, skrevet af Niels Ole Finnemann, og et af afsnittene i denne artikel hedder „Pædagogernes strategi og taktik“. Jeg citerer herfra:

„Den marxistiske pædagog fremmer arbejderbørnenes selvbevidsthed og klassebevidsthed, inddrager de sammenhænge i undervisningen, som senere kan støtte dem i klassekampen, og den marxistiske pædagog søger at svække den borgerlige ideologi hos borgerskabets børn, forsøger at anvise en anden holdning til klassekampen, en holdning, hvor de forberedes på, så langt som det nu er muligt med de og de elever, at svinge deres egen klasse politisk og alliere sig med arbejderklassen, selv om de ikke selv bliver arbejdere.“

Det var et par dokumentationer, som jeg nok synes taler lidt for sig selv.

Må jeg så sige, at det her overhovedet ikke er sagt generelt. Jeg ved, at der foregår sobert arbejde mange, mange steder i landet, og det er det, som vi skal være med til at støtte.

Må jeg sige, at der heller ikke har været tale om nogen ensidig kritik. Der er jo både i det interview, undervisningsdirektøren har givet, og i de udtalelser, som jeg også er kommet med, peget på, at det er lige meget, om det er i marxistisk retning, om det er i højreorienteret retning, om det er i stærkt religiøs retning. Uanset i hvilken retning det er, så må det ikke finde sted i den danske folkeskole.

Så henviser hr. Freddy Madsen til vendinger som, at man skulle kende det folkelige landkort, og hvilke forældre man bør arbejde sammen med. Må jeg dertil blot sige, at en lærer må ikke i sin undervisning skabe nogen ting, der bevirker, at der kommer en konflikt imellem børnene og deres forældre. Derfor må en lærer vide, hvilke forældre man arbejder sammen med, hvilket livssyn forældrene har. Derfor denne alsidige orientering og undervisning.

Til hr. Heinesen vil jeg sige vedrørende det spørgsmål, der blev stillet mig, at jeg er fuldstændig enig i de bemærkninger til formålsparagraffen i det lovforslag, som socialdemokratiet kom med, og som blev læst op her fra talerstolen.

Til hr. Chr. Christensen vil jeg sige — ja, dér kommer vi faktisk ind på det næste spørgsmål, som også hr. Ingolf Knudsen har stillet, og som jeg skal besvare i løbet af et øjeblik, men hvis jeg må vente, jeg tror nok min taletid er udløbet. Jeg vil blot runde af med endnu en gang at understrege: der føres ingen hetzkampagne mod nogen som helst. Vi påpeger blot det, som der er hævdunden tradition for med det frisind, vi har i den danske folkeskole, og det skulle enhver, uanset hvilken politisk observans man har, kunne gå ind for. Det er det, der er tradition for i Danmark.

Freddy Madsen (DKP):

Først må jeg naturligvis takke undervisningsministeren, fordi jeg nu fik et klart